

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 11 0 U 015578 16 Uvp
Banjaluka, dana 02. avgusta 2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Smiljane Mrše, predsjednika vijeća, Merside Bjelobrč i Edine Čupeljić, članova vijeća, uz učešće zapisničara Margarete Nikić, u upravnom sporu po tužbi tužiteljica Z.S. i M.S. iz P., protiv rješenja Ministarstva, broj: od 16. oktobra 2014. godine, u predmetu ostvarivanja prava na alternativni smještaj, odlučujući o zahtjevu tužiteljica podnesenom putem iskazanog punomoćnika Z.M. iz B. za vanredno preispitivanje rješenja Okružnog suda u Banjaluci, broj: 11 0 U 015578 16 U od 12. aprila 2016. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 02. avgusta 2018. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rješenjem je odbačena kao nedozvoljena žalba protiv rješenja Okružnog suda u Banjaluci, broj: 11 0 U 015578 14 U od 08. februara 2016. godine, a tim rješenjem je odbačen prijedlog za povraćaj u pređašnje stanje, kao izjavljen od neovlašćenog lica.

Odbacivanje žalbe u pobijanom rješenju je obrazloženo razlozima da Z.M. koja se iskazala kao punomoćnik tužiteljica, nije bila punomoćnik u upravnom sporu koji je okončan presudom tog suda broj: 11 0 U 015578 14 U od dana 01. oktobra 2015. godine, da nije ovlašćena za podnošenje prijedloga za povraćaj u pređašnje stanje, niti za podnošenje žalbe, pa da je žalba nedozvoljena. Sud se pozvao na član 213. stav 1. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13, u daljem tekstu: ZPP), prema kojem neblagovremenu, nepotpunu ili nedozvoljenu žalbu odbaciće rješenjem prvostepeni sud bez održavanja ročišta i stav 3. istog člana, prema kojem je žalba nedozvoljena ako je žalbu izjavilo lice koje nije ovlašćeno za podnošenje žalbe, ili lice koje se odreklo prava na žalbu, ili je odustalo od žalbe ili ako lice koje je izjavilo žalbu nema pravnog interesa za podnošenje žalbe. Kako je u rješenju od 08. februara 2016. godine, podnosilac prijedloga poučen da protiv tog rješenja nije dozvoljena posebna žalba po članu 333. ZPP, a žalba je podnesena, žalbu je odbacio kao nedozvoljenu.

U blagovremenom zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom u smislu člana 35. stav 2. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), tužiteljice putem iskazanog punomoćnika Z.M. osporavaju zakonitost pobijanog rješenja, zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Navedeno je da su putem punomoćnika koja je kćerka i sestra tužiteljica, podnijele prijedlog za povraćaj u pređašnje stanje, zbog neuredne dostave presude kojom je okončan upravni

spor. Po navodima zahtjeva nije pravilan stav suda da protiv rješenja kojim se odbacuje prijedlog za povraćaj u pređašnje stanje nije dozvoljena žalba, jer da ZPP ne sadrži nijednu odredbu kojom je to propisano, te da je punomoćnik tužiteljica ovlašten da preduzima pravne radnje u njihovo ime pred organom uprave i sudom, jer da ima punomoćje za zastupanje tužiteljica u postupku ostvarivanja alternativnog smještaja, a radi čega je i vođen upravni spor. Predlaže da se zahtjev usvoji, rješenje preinači, tako da se žalba uvaži i poništi rješenje od 08. februara 2016. godine ili da se rješenje ukine i predmet vrati sudu na ponovni postupak.

U odgovoru na zahtjev tuženi ostaje kod navoda iznesenih u rješenju od 16. oktobra 2014. godine. Predlaže da se zahtjev odbije kao neosnovan.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijano rješenje, kao i cjelokupne spise predmeta ovog upravnog spora i predmetne upravne stvari, saglasno članu 39. ZUS, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa predmeta proizlazi da je presudom Okružnog suda u Banjaluci, broj: 11 0 U 015578 14 U od dana 01. oktobra 2015. godine, odbijena tužba tužiteljica i time održano na pravnoj snazi rješenje tuženog od 16. oktobra 2014. godine, kojim je odbijena žalba tužiteljica izjavljena protiv rješenja prvostepenog organa od 15. maja 2014. godine, kojim je odlučeno da tužiteljicama prestaje pravo na alternativni smještaj, kao članovima porodičnog domaćinstva raseljenog lica iz B.K. sada umrlog J.S., na stanu u P., u Naselju T.. Dana 21. decembra 2015. godine M.Z. iskazana kao punomoćnik tužiteljica je podnijela prijedlog za povraćaj u pređašnje stanje, iz razloga što presuda od 01. oktobra 2015. godine nije uredno dostavljena tužiteljicama. Rješenjem od 08. februara 2016. godine, prijedlog za povraćaj u pređašnje stanje je odbačen kao izjavljen od neovlašćenog lica, s obrazloženjem da imenovana nije ovlašćena za podnošenje prijedloga za povraćaj u pređašnje stanje, jer nije bila punomoćnik tužiteljica u upravnom sporu, a da nisu osnovani niti razlozi navedeni u prijedlogu koji bi opravdali propuštanje, jer da je dostavljanje presude pokušano na adresu označenu u tužbi, da je pošiljka vraćena sa naznakom dostavljača da su tužiteljice odselile, da nemaju osnova navodi da nisu odselile sa pomenute adrese i da su privremeno odsutne zbog neuslovnosti stana, te da je sud obaviješten o njihovoj novoj adresi. Žalba je pobijanim rješenjem odbačena kao nedozvoljena, iz navedenih razloga.

Povraćaj u pređašnje stanje je institut koji pravno omogućuje stranci naknadno izvršenje procesne radnje ako je iz opravdanih razloga koji se nisu mogli predvidjeti ili izbjeći propustila da preduzme u zakonom propisanom roku, saglasno članu 328. ZPP, u vezi sa članom 48. ZUS.

U ovom slučaju, povraćaj u pređašnje stanje se traži zbog neuredne dostave presude Okružnog suda u Banjaluci, broj: 11 0 U 015578 14 U od dana 01. oktobra 2015. godine.

Ne može se zahtijevati povraćaj u pređašnje stanje zbog neurednog dostavljanja sudske odluke, koje je dovelo do propuštanja stranke. Navedeno proizlazi iz odredbe člana 330. stav 2. ZPP, u vezi sa članom 48. ZUS, kojom je izričito propisano da povraćaj u pređašnje stanje nije dopušten ako se propuštanje stranke može pripisati povredi postupka zbog koje se može izjaviti pravni lijek.

Neuredna dostava presude iz kojeg razloga se u predmetnom slučaju traži povraćaj u pređašnje stanje je žalbeni razlog, a nije razlog za povraćaj u pređašnje stanje, zbog čega je rješenjem od 08. februara 2016. godine prijedlog pravilno odbačen kao nedozvoljen.

U zahtjevu se osnovano prigovara da je pogrešan stav suda u pobijanom rješenju da protiv rješenja kojim se odbacuje prijedlog za povraćaj u pređašnje stanje nije dozvoljena žalba. To nije propisano nijednom odredbom ZPP, u vezi sa članom 48. ZUS, ali s obzirom na iznesene razloge prijedlog je pravilno odbačen kao nedozvoljen, pa su u ovom slučaju posljedice odbacivanja i odbijanja žalbe na rješenje o odbacivanju prijedloga za povraćaj u pređašnje stanje iste, zbog čega taj propust suda nije od značaja.

Ovaj sud je cijenio i ostale navode zahtjeva, ali ih posebno ne obrazlaže, jer nisu od uticaja za drugačije odlučivanje.

Kod takvog stanja stvari, ovaj sud nalazi da pobijanim rješenjem nije ostvaren nijedan razlog iz člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev odbija, na osnovu člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Margareta Nikić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podraščić